

SEX ROLLER SÖKER EN FÖRFATTARE

[illegible]

054 BACKA TEATER

VARMT VÄLKOMNA TILL BACKA TEATER

Vad är verkligheten om inte en illusion?

Den italienske författaren och nobelpristagaren Luigi Pirandello skrev 1921 sin banbrytande klassiker *Sex roller söker en författare*. Världen hade då upplevt ett förödande krig och en fruktansvärd pandemi. Framtidstron låg i spillror och mänskligheten genomgick en djup existentiell kris.

Exakt hundra år senare blir det tvära och oförutsägbara kast mellan komedi, melodram, tragedi och filosofisk idédebatt när Backa Teater ställer sig samma frågor: Vad är verkligt? Vad är fiktion? Vem bestämmer vilken tolkning av verkligheten som ska gälla? Kanske är det så, som en av rollerna säger:

"Det som för er är en illusion, är för oss det enda verkliga."

Vi lever i en oförutsägbart tid där vi inte vet hur framtiden kommer se ut, eller hur vi kommer att uppleva den. *Sex roller söker en författare* bjuder in till funderingar kring vem som har makten över sin historia och vem som bestämmer vad som är sant och vad som inte är det. Välkomna till en berättelse som utmanar sanningen. Välkomna till *Sex roller söker en författare*.

Har ni frågor så får ni gärna kontakta oss på Backa Teater!

Med varma hälsningar

Frida Svensson

frida.svensson@stadsteatern.goteborg.se

TEATER

Teatern är en av de få platser där vi tillsammans som individer upplever något som bara händer här och nu och aldrig mer. Det finns varken pausknapp eller möjlighet att få just exakt samma upplevelse igen.

Vi möter tillsammans och reflekterar individuellt. Teatern är en plats där vi kan möta andras historier och kanske även få syn på oss själva.

Teater har använts till allt från att proklamera religion till att utforska skörheten i att vara människa i relation till andra. Som form har teatern tusentals år på nacken och är ett sätt att samtala om vår existens och tiden vi befinner oss i. Än idag spelas dramer som skrevs under antikens Grekland. Pjäser som Antigone eller Medea tolkas om utifrån den plats och tid skådespelet nu utspelas i, samtidigt skapas samtida scenkonst skriven och formad från vårt absoluta nu.

Det som alltid är centralt är att teatern uppförs för en publik och sker i dialog med och mot publiken. Eftersom teater händer här och nu tillsammans med publiken är du som publik väldigt viktig. Konsten är det som uppstår i mötet mellan scen och salong, mellan publiken och konsten.

Luigi Pirandello ville med *Sex roller söker en författare* utforska konstens relation till livet. Publiken blir vittnen till detta skapande och behöver själva ställa sig samma frågor som Pirandello grubblade över.

Har du varit på teater någon gång?

Hur var det?

Vad är skillnaden mellan teater och film?

Vad är en publik?

Vad är skillnaden mellan att uppleva något tillsammans med andra än att uppleva det själv?

Hur är det att vara publik på en teater, är det skillnad från till exempel att gå på bio?

FRÅGOR

David Bengtsson

Anders Blad

Adel Darwish

Daniel Ekborg

Andreas Ferrada-Noli

Shirin Golchin

Anna Harling

Amalia Hallgren
Wernstedt

Gunilla Johansson
Gyllenspetz

Rasmus Lindgren

Annika Nordin

Mikael Odhag

Bo Stenholm

Emelie Strömberg

Julia Toll

SYNOPSIS

Synopsis bör inte läsas innan föreställningen. Listan på karaktärer och den kortfattade versionen av handlingen kan användas för att återskapa minnet av föreställningen eller för de som missat delar eller hela föreställningen. Synopsis är ett verktyg för att samtliga elever ska kunna vara med i arbetet efter föreställningen, vare sig de sett föreställningen eller inte.

KARAKTÄRER

Det finns två ”sorters” karaktärer i pjäsen.

De som ingår i teatersällskapet är:

Regissör
Regiassistent
Skådespelare 1
Skådespelare 2
Skådespelare 3

Den andra ”sortens” karaktärer är pjäsroller från en pjäs som författaren aldrig lyckades avsluta. De har därför fått ett eget liv, utanför den oskrivna pjäsen. Rollerna är:

Fadern
Modern
Styvdottern
Sonen
Gossen
Flickan
Buster Bolund

HANDLING

Pjäsen utspelar sig i Sverige år 2021. En grupp skådespelare och en regissör repeterar en modern version av Hamlet på en ungdomsteater. Det är bara tre veckor till premiär. Plötsligt avbryts arbetet när sex märkliga figurer dyker upp.

Regissören och ensemblen blir brydda av avbrottet. Rollen som kallas Fadern, förklarar att de är oavslutade roller på jakt efter en författare som kan avsluta deras berättelse. Skådespelarna undrar vad rollerna är för några. Rollerna börjar gräla med varandra och avslöjar detaljer från sin berättelse blir regissören intresserad och börjar lyssna:

Fadern och Modern har länge varit skilda, men grälar om hur skilsmässan gick till. De har ett gemensamt barn (Sonen), som fadern har skickat iväg på internat.

Modern har efter deras separation flyttat utomlands, gift om sig och fått ytterligare tre barn - Styvdottern, Gossen och Flickan. Mannen har nyligen dött och fattigdom driver modern och hennes barn tillbaka till staden där fadern bor.

Familjens fattigdom har tvingat styvdottern att prostituera sig hos Buster Bolund, som driver en städfirma och bordell. En bordell som Fadern frekventerar, omedveten om att Moderns dotter (Styvdottern) börjat sälja sig där. En afton är det henne han har köpt. Fadern hävdar att han inte visste vem Styvdottern var. Men Styvdottern är övertygad om att han visste vem hon var hela tiden. Regissören känner nu att det finns en bra story här och vill arbeta vidare med stoffet.

Rollerna och teatersällskapet bestämmer sig för att spela upp delar av det de har fått höra av berättelsen hittills, för att göra en hel pjäs av berättelsen. De börjar med att spela scenen mellan Styvdottern och Fadern i Buster Bolunds bordell. Regissören ber skådespelarna att studera scenen uppmärksam eftersom hon tänker att de ska spela upp den senare.

Rollerna frammanar Buster Bolund, som uppmanar Styvdottern att hon måste arbeta som prostituerad för att betala av på hyran och lån. Modern protesterar över att hon måste titta på scenen, men hon hålls kvar. När Fadern och Styvdottern har spelat halva scenen, stoppar regissören dem för att skådespelarna ska kunna spela upp vad de just har sett. Rollerna brister ut i skratt när skådespelarna försöker imitera dem.

Fadern börjar en diskussion med Regissören, kring den verklighet som skådespelarna gestaltar i jämförelse med rollernas verklighet. Regissören menar att en verklig historia måste tolkas för att det ska bli konst. Rollerna invänder och undrar varför det måste tolkas på ett sätt som passar Regissören.

Efter diskussion låter regissören rollerna ramföra resten av scenen och bestämmer att repetitionerna med skådespelarna får vänta till senare. Det blir en ny diskussion mellan regissören och Styvdottern om den sanning som framförs på scenen.

Det blir ett låst läge som bryts av att Regiassistenten och en skådespelare prövar scenen. Den kulminerar i en omfamning mellan "fadern" och "styvdottern" (gestaltade av regiassistenten och skådespelaren). Omfamningen avbryts av den förfärade Modern.

Sista akten i pjäsen börjar i Faderns trädgård. Det avslöjas att det har varit många gräl mellan familjemedlemmarna på grund av att Fadern har skickat efter Modern, Styvdottern, Flickan och Gossen för att de ska komma och bo med honom. Sonen vill inte vara med, vare sig på scenen eller i huset med den övriga familjen.

Scenen slutar med att den 5-åriga flickan drunknar i en fontän. Den tonåriga gossen begår självmord genom att skjuta sig med en pistol. Skådespelarna och Regissören blir chockade och tvivlar på om barnen är döda eller om det är teater: En illusion?

SONEN

Men har du inte fattat än? Ni kan inte sätta er in i våra känslor, och ni ser ingenting annat än vårt yttre. Tror ni att det är möjligt att vara sig själv framför en spegel, som får en att rysa in i själen, när man ser sitt eget minspel, och inte nog med det, som dessutom återspeglar ens anletsdrag förvridna i oigenkännlighet?

Bilden av sig själv

Varje dag behöver vi möta oss själva och den bild som vi har av oss. Hur vi ser ut, hur vi uppfattas och hur vi känner för den person vi är. Vår egen bild av oss kanske inte stämmer överens med andras bild. Vems bild är då mest sann och den vi ska lyssna på?

Vad betyder det att trivas med sig själv?

Hur kan vi acceptera oss själva?

LUIGI PIRANDELLO

EN AV 1900-TALET'S MEST BETYDANDE DRAMATIKER

Berättelserna flödade ur honom. Dramatik, poesi, romaner och noveller. Luigi Pirandello var en mångfasetterad författare, där formen på berättandet skiljde sig åt, men centralt var frågeställningarna: Vem är jag? Vad är verkligt?

Luigi Pirandello föddes 1867 i staden Chaos, på Sicilien. Ön kom att spela en viktig roll i hans författande, då uppväxtmiljön ofta fick fungera som kuliss i hans berättelse.

Pirandello växte upp i en stor familj som hade det bra ställt ekonomiskt. Hans pappa ägde en svavelgruva, vilket gjorde det möjligt för familjen att ha anställda tjänstefolk i hemmet. Luigi Pirandellos fascination för berättelser började redan då, när tjänstefolket berättade folkliga historier för honom och som 12-åring skrev han sedan sin första tragedi.

Familjen flyttade till Palermo där Luigi Pirandello spenderade sina tonår. Hans framtid var redan förutbestämd, i alla fall enligt hans pappa, som ville att sonen skulle gå i hans fotspår. Han skulle studera juridik och sedan bli affärsman, för att ta över svavelgruvan och dess verksamhet.

Finns det någon miljö runt dig som skulle kunna fungera som inspiration?
Kan alla miljöer vara platser för inspiration?

En framtid i svavelbranschen var inte den framtid som Pirandello önskade för sig själv. Oenigheten mellan honom och hans pappa gjorde att det växte en klyfta mellan dem. Under denna tid hade Pirandello börjat skriva mycket, men han ville fortfarande göra sin pappa nöjd så han jobbade även för honom inom svavelbranschen.

“As soon as one is born, one starts dying.” - Luigi Pirandello, *Henry IV*

- • • • •
- Vad tror du citatet kan betyda?
- När känner du dig som mest levande?
- • • • •

Luigi Pirandello flyttade sedan till Rom och började jobba som lärare. Han och hans fru, som var dotter till en av hans pappas medarbetare, fick två barn. För Pirandello och hans familj betydde svavelgruvan mycket, ur den synpunkt att den utgjorde arv och tillgångar för både Pirandello och hans fru.

Den säkra ekonomiska framtid som Pirandello och hans familj hade, var inte säker så länge. Familjen drabbades av en katastrof när gruvan kollapsade. Pirandello insåg då att han behövde

försörja sin familj med sitt yrke som lärare och sitt författande.

Under denna tid debuterade Pirandello litterärt, när han som tjugotvååring publicerade diktsamlingen *Mal giocondo* 1889. Genombrottet kom sedan 1904 med romanen *Salig Mattias Pascal*. Det är redan i dessa tidiga verk som Pirandello hittar sin stil som författare. Han undersöker och utvecklar de tankar som sedan kommer att ligga till grund för hans framgång och storhet.

Det skulle komma en tung tid för Pirandello. Hans mamma dog och samtidigt skickades hans båda söner att strida i första världskriget. Under denna tid la Pirandello all sin koncentration på sitt skrivande och dramerna *Sex roller söker en författare* och *Henrik IV* skulle göra Luigi Pirandello till en av Europas mest spelade dramatiker.

- • • • •
- TIPS
- Luigi Pirandello skrev många noveller,
- korta berättelser som kan kännas
- överkomliga även för den ovana läsaren.
- Han skrev bland annat novellen "Krukan".
- • • • •

Luigi Pirandellos stora verk kom alla att behandla problematik rörande identitet, personlighet och verklighet. Han diskuterade människan utifrån ett socialt sammanhang och titeln *En, ingen och hundra tusen* illustrerar det ingen människa kan komma ifrån i det sociala livet; att spela olika roller.

“Do you recognize perhaps, also you, now, that a minute ago you were another?”

- Luigi Pirandello, *One, No One and One Hundred Thousand*

Vad tror du citatet kan betyda?
Är vi samma person livet ut?

Pirandellos utforskande kring ämnet blev signifikant för hans berättarstil och det var för tiden ett nyskapande tema.

Luigi Pirandello utmärkte sig även i utvecklandet av ett moderniserat teaterum. I hans rum ska scenen vara ren och tom och inget ska störa det berättande som är i centrum. 1934 fick Luigi Pirandello nobelpriset i litteratur. Enligt juryn för sin ”djärva och sinnrika nyskapelse av dramats och scenens konst”.

Luigi Pirandello avled två år senare, i Rom 1936. Pirandellos skrivande gjorde honom till en av 1900-talets mest betydande dramatiker.

Källor och läs vidare

Characters and authours in Luigi Pirandello av Ann Hallamore Ceasar

Litteraturens historia i världen av Olsson & Algulin

Living masks: the achievemt of Pirandello av Umberto Mariani

Pirandello: a biography av Gaspare Giudice

Understanding Luigi Pirandello av Fiora A. Bassanese

FADERN

Jag förstår att det här väcker känslor. Men är inte det en fördel i ett drama? Jag menar att den här historiens kärna är det att alla tror sig vara bara en enda personlighet, medan vi i själva verket är flera.

Vilka olika roller har vi?

I vilka sammanhang visar vi upp dem?

Varför tar vi vissa roller i vissa sammanhang och
andra roller i andra sammanhang?

Hur **Är alla versioner av oss sanna?** uppfattas vi? **Vilka signaler skickar vi ut?**

LIVET SOM TEATER

Erving Goffman såg teater som en metafor för hur vi agerar i offentligheten. Händelser som kan antas för vardagliga såg han som regisserade och agerade. 1959 skrev han boken *Jaget och Maskerna: En studie i vardagslivets dramatik*, i vilken han använde sig av teatervärldens begrepp för att förklara hur vi människor handlar och tänker i det sociala livet.

Goffman skriver om personen som en aktör som uppträder på en scen, när den agerar i sitt vardagsliv. Scenen observeras av publiken, och när uppträdandet är avslutat drar sig aktören tillbaka för att förbereda för nästa framträdande. Goffman introducerade begreppet "intrycksstyrning". Med begreppet syftade han på att en aktör styr vilket intryck hen vill att publiken ska få av rollen som spelas. Detta styrande av intryck görs för att framstå på ett passande sätt. Det rätta sättet för just den situationen, den publiken och den rollen som önskas spelas. Goffman menade även att en aktör inte bara har en enda roll att välja på, utan flera, och anpassar rollvalet efter situationen. Goffman visar att vi har många olika roller i våra liv och alla är en del av vårt "jag". Vi kan inte ställa oss utanför vårt sociala sammanhang, utan vår identitet blir till i relation till andra.

GOFFMANS FEM UTGÅNGSPUNKTER

Goffman utgick ifrån fem begrepp när han resonerade kring hur vi agerar i olika situationer.

Inramningen

Den fysiska miljön. Vad händer i rummet?

Rollen

Vilka förväntningar det finns på rollen jag intar och klarar jag av den?

Publiken

Hur reagerar de som lyssnar på mig? Positiv eller negativ respons?

Team

Finns det aktörer runt mig som stödjer mig i min roll och hur vi gemensamt framställer oss?

Fasaden

Är jag den jag vill vara i denna situation? Ger jag rätt signaler?

Är Goffmans fem utgångspunkter användbara?
Spelar de en viktig roll i vårt agerande?
Hur viktigt är första intrycket? Varför?
Är hela livet en teater? Är vi alla aktörer?

STYVVDOTTERN

Jag har inte här att göra! Ni två har bestämt vad som är möjligt på scen tillsammans. Jag förstår nog. Han vill komma direkt till scenen där han pratar om sina samvetsqual. Men jag vill spela mitt drama! Min historia!

KATJA

Men den är inte bara din! Den är de andras också. Det duger inte att en person tränger sig fram i pjäsen och lägger beslag på scenen ensam.

LEO

Varför inte? Om hon har rätt?

KATJA

Vårt jobb är inte att säga vad som är rätt!
Vi ska säga sanningen!

-
- Vad kan det betyda och innebära att inte ha makt
• över sin historia?
• Varför är det viktigt att ha makt över sin berättelse?
• Vad kan man göra för att få makt över sin historia?

ATT PRATA SCENKONST

Var skall du börja och hur kan du föra samtalet om en konstupplevelse vidare? Syftet med att prata om en scenkonstupplevelse kan vara att ge var och en av individerna i klassen möjlighet till en djupare förståelse för just sin individuella tolkning.

Konst kan vara drabbande, härlig, svår eller ointressant. Men en av de främsta egenskaperna hos ett konstverk är just att oavsett vad du tycker om det så är det en reflektionsyta där du speglar dig själv – verket i sig fungerar som ett bollplank för dina egna värderingar. Som lärare behöver du inte vara expert på en scenkonstföreställnings innehåll, tematik eller problemställningar. Du som lärare är också en åskådare och har precis som dina elever din egen upplevelse av det ni ser ihop.

Att kunna prata om upplevelsen inom ett tydligt ramverk skapar en djupare analys av det en upplevt. Då ges möjligheten till att lyssna på andras individuella tolkningar utan att för den sakens skull hamna i polemik om vem som har tolkningsföreträde i värderingen av konstverket. Att i grupp kunna diskutera upplevelsen och lyssna på andra stärker oss som individer och vi lär oss även att avkoda andra delar av samhället.

Konst har alltid en mottagare och en avsändare. Konst är subjektiv och i en scenkonstföreställning består allt du ser av val. Det finns en anledning till att rummet ser ut som det gör. Att ljuset har just den nyansen, att kläderna ser ut på ett visst sätt och att ljudet är precis exakt så som det är.

Det finns en uppsjö av olika former av samtalsmodeller som går att presentera. Vi bygger modellen efter En väv av tecken samt Att prata scenkonst - en enkel metod för klassrummet av Anna Berg för Regionteater Väst, båda baseras på en klassisk konstanalys.

Genom att utgå ifrån föreställningens form, hur det ser ut och vilka val som har gjorts, kan det vara lättare att gå in djupare i förståelsen för upplevelsen. Utgångspunkt för ett samtal om en scenkonstupplevelse bör klarläggas med att det inte finns något rätt eller fel i tolkningar. Sätt gärna upp regler för samtalet och presentera hur det ska gå till. Undvik gärna att samtalet börjar med värderingar som att föreställningen var bra, dålig, svår eller jobbig. Börja med att ta fram konkreta saker i föreställningen, för att senare komma till att tolka dessa. Allt går att analysera eftersom att allt är val som gjorts av en anledning. Utgå från dig själv och din upplevelse.

För att förenkla begreppen delar vi in konstverket i följande kategorier:

Känsla är privat och något som kan vara såväl svårt att sätta ord på och något en vill behålla för sig själv.

Association är i mötet med en konstupplevelse subjektiv och bygger på individens egna erfarenheter. Dessa kan vara intressanta för individen själv men kan i ett gemensamt samtal vara svårt att utgå ifrån.

Tolkning kan göras tillsammans. Individers olika tolkningar kan komplettera varandra, samt öppna upp för nya sätt att se på ett konstverk.

Kunskap är något som kan vara intressant i mötet med ett konstverk, men kan bli en läsning. Den som vet mest eller kan flest ord har plötsligt företräde i analysen. Tolkningsföreträdet hamnar då hos den personen.

Åsikt riskerar att låsa ett samtal. Den enskilda individens åsikt om upplevelsen är dess åsikt och inget som egentligen går att gå vidare med eller ger något till någon annan. Om individ 1 tyckte verket var bra och individ 2 tyckte det var dåligt så hamnar samtalet i vem som har tolkningsföreträde och inte i en tolkning av verket.

Alla dessa delar kan komma upp i samtalet, men genom att starta i en analys öppnas möjligheten upp för att alla ska kunna delta och för att konstverket i sig skall få en möjlighet att växa.

Tolkning: övning

1. Vad minns du?

Låt gruppen individuellt, i tystnad, tänka på en scen de minns från föreställningen.

2. Vilka delar består föreställningen av?

Lista tillsammans, exempelvis på tavlan så att alla ser, de beståndsdelar som skapar en föreställning. Steg 1 kan vara till hjälp för att få syn på olika beståndsdelar. Det kan vara ljud, ljus, kostym, rekvisita, scenografi, mask, rörelser, text osv. Fler beståndsdelar, som inte är lika självklara, kommer säkert upp i ett gemensamt samtal. I detta steget görs en lista, inga tolkningar.

3. Vilka scener består föreställningen av?

Gå igenom föreställningen från start till slut. Vilka scener är med? De scener som eleverna tänkte på skrivs upp i ordning och fylls ut med de resterande.

4. Vad betyder de olika valen?

Applicera beståndsdelarna (steg 2) på de olika scenerna (steg 3) och fundera tillsammans på varför det ser ut som det gör. Alla val i föreställningen är medvetna val. Vad betyder de olika tecknen? Vad kan det innebära för föreställningen? Förändrar det vår bild av den?

5. Vilka är vi som publik?

En scenkonstföreställning är en gemensam upplevelse där publiken är medskapare till det som sker i rummet. Hur användes publiken i föreställningen? Vem är du, som en i publiken, i relation till det som sker?

Läs mer. www.annaberg.org

Berätta ditt liv

Tänk om du skulle få möjlighet att berätta ditt liv. För många är ens liv privat och vi kan inte föreställa oss hur det skulle vara att få det publicerat ute för hela världen att se. Men tänk om möjligheten skulle komma, skulle du vilja då? Vårt liv består av händelser som skett, personer vi träffat, personer som vi önskade att vi aldrig hade träffat, beslut vi tagit och chanser vi missat. Kanske att de kommer igen och vi kan ta dem då. Vårt liv är intre färdigskrivet ännu, och vi kan fortfarande påverka hur det fortsätter och vad vi skulle vilja att berättelsen innehöll.

Hur skulle du berätta just ditt liv?

Skulle det vara en film, en teater, en musikal, en bok eller ett spel kanske?

Var skulle berättelsen utspela sig?

Vem skulle spela huvudrollen? En skådespelare, en kändis, eller du själv kanske?

Vilka fler karaktärer skulle vara med?

Vilka händelser skulle du vilja gestalta och hur skulle de scenerna se ut?

SEX ROLLER SÖKER EN FÖRFATTARE

054

Av: Luigi Pirandello i översättning av Nils Agrell och bearbetning av Oskar Thunberg och Stefan Åkesson
Regi: Oskar Thunberg
Scenografi/kostym: Jenny Kronberg
Ljus: Tomas Heyman
Ljud: Niclas Ericsson
Mask: Josefin Ekerås

Teatersällskapet
Regiassistenten/Buster: David Bengtsson (praktikant från Teaterhögskolan i Malmö)
Skådespelare 1: Adel Darwish
Regissören: Anna Harling
Skådespelare 2: Gunilla Johansson Gyllenspetz
Skådespelare 3: Rasmus Lindgren

Rollerna
Sonen: Andreas Ferrada-Noli
Modern: Annika Nordin
Fadern: Mikael Odhag
Styvdottern: Emelie Strömberg / Shirin Golchin
Gossen: Amalia Hallgren Wernstedt / Julia Toll

Musiker: Anders Blad, Daniel Ekborg, Bo Stenholm
Regiassistent: Felicia Stjärnsand
Dramaturg: Stefan Åkesson

Dockmakare: Jenny Bjärkstedt
Kostym/scenografiassistent: Ellen Dynebrink
Kostymmästare: Helena Arvidsson O'Byrne
Kostymvärd: Malin Garellik
Maskdesign docka: Kerstin Olsen
Rekvisita/Attribut/Special effekter: Ulrika Kerstinsdotter, Wanja Johansson Fernandes
Sömnad: Ellinor Landal
Dekor och bygge: Backa Teater Teknik

Scentekniker: Mattias Ek, Krister Nylander
Sufflör: Emma Bengtsson

Informatör: Frida Svensson, Erika Isaksson
Marknadsförare: Johan Kollén, Matha Tedla
Publikarbetare: Ulrika Andersson
Publikvärdar: Johnna Arlid, Emma Bengtsson

Producent: Anna Isakson
Programbladslayout: Jonas Kündig

Föreställningsfotograf: Ola Kjelbye

Teknisk chef: Nicholas Sparding
Chefsproducent: Lisa Nowotny
Konstnärlig ledare Backa Teater: Lars Melin
VD Göteborgs Stadsteater och Backa Teater: Björn Sandmark

Tack till: Tove Olsson, Jens Ohlin, Åsa Persson, Lars Bringås, Eva Rexed, Emil Brulin, Sandra Huldt, David Fukamachi
Regnfors & vår unga referens- och provpublik.

Musik: All musik i föreställningen är komponerad av Backa Teaters musiker förutom: P.I.M.P (C. Jackson, D. Porter).
Daddy Lessons (B. Knowles, W. Gordon, K. Cossum, A. Delicata).

Premiär 24 september 2021 på Backa Teater

Göteborgs Stadsteater är ett av Göteborgs Stads helägda bolag med bidrag från Västra Götalandsregionen och Statens Kulturråd.